

कृ० १, १६ पू, ६, "करिष्या कर्त्तव्यानि" भा० । द्वितीया-
स्थाने आट् ।

करिसुन्दरिका स्त्री करोव सुन्दरी संज्ञायां कन् । ना-
गयथौ वस्त्रशोषणार्थमङ्गणस्थापियन्त्रभेदे हारा० ।

करिस्कन्ध न० करिणां समूहः स्कन्धच् । गजसमूहे ।
इत० । गजस्य स्कन्धे पुंन० ।

करौर पु० कृ-ईरन् । षष्ठे भेदि० । २वंशाङ्कुरे अमरः ।
(वांशेरकोड) अङ्कुरमात्रे भावप्र० वंशसङ्गा "तत्करौरः

कटुः पाके रसे रूचो गुरुः सरः । कषायः कफघ्नत् स्वा-
दुर्विदाही वातपित्तलः" तद्गुण उक्तः । "हिंसांशुवंशस्य

करौरमेव सां निशस्य किन्नासि फलेपहिप्रहा" नैष० ।
आनिन्यरे वंशकरौरनोलैः" माघः । "वंशशब्दस्यान्ता-

नताहेतोरलूनतायाः प्रतिपत्त्यर्थत्वाच्च पौनरुक्त्यम् अतएव
एकार्थं पदम् न प्रयोज्यमित्युक्त्वा करिकलभकर्त्तावतं सादिपु

प्रतिपात्तिविशेषकरेण न दोष इत्याह वामनः" मल्लि० ।
तेन वंशाङ्कुरार्थकस्यापि करौरशब्दस्य प्रतिपत्तिविशेषार्थं

वंशशब्दप्रयोग इति तत्त्वम् । ३गूढपत्रे मरुभूमिजे उष्ण-
प्रियेष्टभेदे भावप्र० । "करौरः कटुकस्तिक्तः स्त्रेद्युष्णोभे-

दनः सूतः । दुर्नासकफवातामगरशोथत्रणप्रणुत्" भावप्र०
४ चीरिकायां भिल्लग्राम् (भिल्लिकोका) ५ हस्तिदन्तमूले

च स्त्री उष्ण० । अस्य प्रस्यशब्देन समासे करौरप्रस्ये
ककर्त्तादि० नाद्युदात्तता । मध्वा० चतुरर्थ्यां महपु मस्य

वः । करौरवत् तत्सन्निकषदेशादौ त्रि० स्त्रियां ङीप् ।
करौरकुण न० करौरस्य पाकः पील्वा० पाके कुणच् । तत्पाके

करौरिका स्त्री करौरमिवाकारोऽस्यस्य ठन् । हस्तिदन्तमूले
त्रिका० ।

करौरी स्त्री कृ-ईरन् गौरा० ङीप् । चीरिकायां (भिल्लि-
कोका) भिल्लग्राम् २ गजदन्तमूले च भेदि० ।

करौष पुंन० । कृ-ईषन् । १ शुष्कगोमये (घुटिया) । "करौष
मिष्टकाङ्गारान् शर्करा वाजुकास्तथा" मनुः । २ पशुपुरीप-

मात्रे च "उच्छुष्ककण्डपुरीषपांशुला" क्रादम्ब० । करी-
षान्निः (घुटेर आगुन) ।

करौषगन्धि पु० करौषस्य गन्ध इव गन्धोऽस्य इत् समा० । करौषत्
गन्धशुक्ते तस्यापत्यस्य स्त्रियां ध्यङ् कारौगन्ध्या तदीय-

स्त्रप्रत्यये । तस्याः पुलपतिशब्दाभ्यां समासे संप्र० दीर्घश्च ।
कारौषगन्धीपुलः कारौषगन्धीप्रतिः एवं परमकारौगन्धी-

पुल इत्यादि उपसर्जने तु न अतिकारौषगन्ध्यापुल
इत्याद्येव सि० कौ० ।

करौषङ्गष्ठा स्त्री करौषं कषति हिनस्ति कष-थच् सुम् च ।
वात्यायाम् तस्याः गोमयशोषणात्तथात्वम् ।

करौषिन् त्रि० करौषस्य देशः पुष्करा० इति न महपु ।
१ करौषयुक्तदेशे स्त्रियां ङीप् । करौषमाश्रयत्वेनास्यस्याः

इति ङीप् । गोमयाधिघटाहदेष्वां २ लक्ष्मग्राम् स्त्री ।
"गन्धद्वारां दुराधर्षां नित्यपुष्टां करौषिणीम्" श्रीसूक्तम् ।

करुण त्रि० करोति मनः आनकूल्याय कृ-उनन् । दयाशुक्ते
२ रसभेदे पु० तल्लक्ष्माद्युक्तं सा० द० यथा

"इष्टनाशादनिष्टाप्तेः करुणाख्यो रसो भवेत् । धीरैः
कपोतवस्त्रोऽयं कथितो यमदैवतः । शोकोऽत्र स्या-

यिभावः स्याच्छोच्यमानम्बनं मतम् । तस्य दाहादि-
कावस्था भवेदुद्दीपनं पुनः । अलुभावा दैवनिन्दा

भूपातक्रन्दितादयः । वैवर्ण्योच्छ्वासनिश्वासस्तम्भप्रलपनानि
च । निर्वेदमोहापस्कारव्याधिग्लानिसृष्टिभ्रमाः । विषा-

दजडतोन्मादचिन्ताद्या व्यभिचारिणः" ।
शोच्यं विनष्टबन्धु प्रभृति । यथा राघवविलासे ।

"विपिने क्व जटानिवन्धनं तव चेदं क्व मनोहरवपुः ।
अनयोषट्ठना विधेः स्फुटं ननु खड्गेन शिरीष-

कर्त्तनम्" । अत्र हि रामवनवासजनितशोकार्त्तस्य दश-
रथस्य दैवनिन्दा । एवं बन्धु वियोगविभवनाशादावप्युदा-

हार्यम् । परिपोषस्तु महाभारते स्त्रीपर्वणि द्रष्टव्यः ।
अस्य करुणविप्रलम्भाद्भेदमाह । शोकस्थायितया भिन्नो वि-

प्रलम्भादयं रसः । विप्रलम्भे रतिः स्याद्यो पुनः सम्भोगहे-
तुकः" ३ परदुःखहरणेच्छायां दयायां स्त्री । "अहो विधे

त्वां करुणा कृणहि नः" नैष० । "प्रायःसद्योभवति करुणा-
दृत्तिराद्रान्तरात्मा" मेघ० । "करुणाविमृशेन मृत्युना" रघुः ।

दुःखितेषु दया करुणा साऽस्यस्य अर्थ० अश्च विषयत्वेन ।
४ करुणाविषये दीने त्रि० । "अनिर्गमं निजैरकरुणः करुणम्"

माघः । "करुणं दीनं यथा तथैति" मल्लि० । "अतुरोदि-
तीव करुणेन प्रलिणां विरुतेन" माघः । "विरुतैः करुण-

स्वनैरियम्" कुमा० । (करलहनेवु) ५ वृत्तभेदे पु० त्रिका० ।
"पिकात् वने शृण्वति मृङ्गच्छु तैर्दशासुदञ्चत्करुणे

वियोगिनाम्" नैष० । "करुणस्य फलं स्त्रेष्वातामभेदसां
पुनः ; नाशयं पित्तकोपस्य शसनं प्ररिकीर्त्तितम्" इति त-

त्फलशुष्णाश्च वैद्यकोक्ताः । दैवद्वभेदे पु० त्रिका० ।
७ परमेश्वरे दभृताभयकारके परिव्राजके पु० शब्दचि० ।

करुणमल्ली स्त्री करुणा करुणाविषयः मल्ली । १ नवमल्लि-
कायाम् शब्दच० । तत्पुष्पस्यातिमुकुमारत्वात् करुणावि-